

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

35. Ampli[fi]catio miseriarum, per antitheta, acutasq[ue] & vellicantes
sententias, stylo picto & declamatorio: Senex reuersus è captiuitate,
deplorat filium insepultum, & cæcam vxorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

da, tibi hæc opera sumenda est, vt Capitolium quo modo magnificentius est restitutum, sic copiosius ornatum sit, quam fuit: vt illa flamma diuinitus extitisse videatur.

Amplificatio Miseriarum, per antitheta, acutisque & vellicantes sententias, stylo picto, & declamatorio.

Senex reuersus è captiuitate, deplorat filium insepultum, & cæca. n vxorem.

CAPVT XXXV.

L E X.

QVI in calamitate parentes deseruerit, insequitur ultus abijciatur. Qui habebat vxorem & filium captus a piratis scripsit domum de redemptione: Vxor, flendo oculos amisit; filius, renitente matre profectus, vicarijs manibus redemit patrem. Idem in vinculis decessit, abiectus in mare, & appellus ad littus patrium est eiectus; vult illum sepelire pater, mater prohibet.

Quintil declam. 6. fol. 16 p. 2. Principium aptum & acutum. Nota gradationem artificiosissimam.

Quid enim passus sum tam leue, vt nõ comparatio mei, felices etiam aliorum miserias faciat? Graue est a piratis alligari, magis dicat hoc, qui sciat, quam citò capti moriantur. Alligatus sum, sed tamen magis queror, quòd solutus sum. Indigna est impietas in suos, quæ quanta versetur in hoc iudicio, videris. Sed mihi hoc quoque querendum est, quòd me & vxor nimium dilexit, & filius. Quid ergo patrem in rerum natura posse reperiri, quod orbitate acerbius videretur? Non contigit mihi, quod cæteris, miserimum filium efferre. Parum est, quòd iuueni, singularis exempli, causa mortis sui, & tam presiosa redemptus anima, senex odiosus morte filij mei vixit. Parum est, quòd mihi luctum meum fluctus nuntiarunt, & aliud agenti patri subito ad littus orbitas appulsa est, quòd miserimum iuuenem toto iactatum mari, etiam si me interpellasset, serò sepelirem, adhuc supremo prohibeor officio, & ne quid solarij contingat, perdo etiam matris misericordiam. Iniecit errantem corpori manum mollior, & diratus, & tempestate crudelior, atque vt accedat dolori meo cumulus, quæ hoc facit, vxor mea est. Ne quis tamen erret ignarus non est filij mei nouerca, sed mater, ò facinus! ò

Egregium ad.

cladibus nostris mutata natura! Mater ignem visum filio negat, & mulier, quæ maritum quoque suum debilitata de siderat. Quis hoc de illa credat? filium non fiet, suaditus euerfa fulmen hoc gladium que non lentit.

Iam illa principalis ac maxima Deum dono concessa libertas, non hominum solum, sed ferarum, voluerunt, sensibus fixa & ingenua, primum spoliū fuit. Me iple perdidit, teneor venale mancipium, & cuius Romanus merces fio, & libertatem senex dedisco, & natus ingenuus venire opto. Minimum est, in fluctibus habitamus, hyberni nos ferunt venti, non statio, non sedes, non quies, sed quod malorum meorum maxima portio est, tam miseris sunt etiam domini mei, citò prætereunda est memoria, propter me vxori grauius, mihi propter filium. Transeo hirsutos hostium vultus, & immantium barbarorum feros si emittis, tantumque mihi quot die esse metuentium. quan. u. p. ai. cap. ius, audore pirata potisset. Nihil est defidemo suorum grauius, timui ne quem ex meis viderem. Nihil tempestate minacius, quotidie naufragium optauim: nam mortem, confitebor, senili inertia vna causa minus cupiebam, ne defunctum nemo sepeliret. Quam vestem relictam captiuo putas, nisi quæ præda non erat? quales epulas, cibis que præbent, qui ipsi rapto viuunt? Nam illa quidem satis digna quis dixerit? vnum carcerem, & in un datam sententia nauiculam, & impositum nuda trabe in quietum latus, reuinctas post tergum manus, alligatos, tanquam esset qua iugeremus pedes solæ in carcere tenebræ iuuabant.

sem pag. 19. eiusdem libri item exaggeratur egregie.

Præclara amplificatio miseriarum inter piratas captiuatū. Aristicis.

Nunc autem aliquot è Parribus amplificationes, christi operis, & in lubiungamus.

Amplificatio calamitosi status, per antitheta, & hypotyposin.

Describitur miseria pauperum, cum luxu diuitum comparata, ex D. Gregorio.

CAPVT XXXVI.

Αλλ' οί μὲν ὑπαιθροὶ ταλαπυρήτοισιν, ἡμῶς δὲ οἰκήτοισι οἰκίας ὑπερδύμπτους, λιδοῖς παρτίοις δίδουσι μένας, ἔχρητῶν ἔαβ' γύρη κατὰ πλάσας, ἔψυφιδ' ἑλεπίνης διαδέσει,

Greg. Na. zianz in ora. 16. pag. 248.